

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 21 października 2020 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony J. P. był właścicielem posesji położonej w S. P. przy ul. (...). W dniu 7 marca 2020 r. zgrabiał zeschnięte liście, spadłe gałęzie, ułożył z nich stertę i podpalił. Dym z ogniska dostrzegł strażnik gminny M. M., podjął interwencję w związku ze stwierdzonym termicznym przekształcaniem odpadów zielonych, zaproponował mu mandat karny w kwocie 200 złotych, obwiniony odmówił, a na polecenie strażnika gminnego zgasił ognisko.

Dowód:

- zeznania M. M. (k.3,31v-32),
- wyjaśnienia obwinionego (k.31v),
- notatki urzędowe (k.4),
- dokumentacja fotograficzna (k.5,27-28).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. M. (k.3,31v-32) i dokumentacji fotograficznej (k.5,27-29).

Na wiarę zasługują zeznania M. M., gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach obwinionego i dokumentacji fotograficznej (k.5,27-29).

Sporządzone w toku postępowania dokumenty w postaci dokumentów wymienionych na k. 32 zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia czynu przypisanego obwinionemu nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Obwiniony był właścicielem działki mieszkalnej w S. P., rosły na niej drzewa i krzewy, co wiązało się z zaleganiem na niej liści i spadłych gałęzi. Wykonując prace porządkowe obwiniony zgromadził niewielką ilość odpadów zielonych i podpalił je, zamierzając spalić. Należy zwrócić, że zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 pkt 6 rzeczy te stanowiły odpady, gdyż były przedmiotami, których posiadacz zamierzał pozbyć się.

Opisane zachowanie obwinionego wyczerpuje zatem znamiona wykroczenia z art. 191 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, gdyż polegało na tym, że przekształcał termicznie odpady poza spalarnią lub współspalarnią odpadów.

Obwiniony ma 67 lat, jest żonaty, ma na utrzymaniu córkę, utrzymuje się z emerytury w kwocie 1.600 złotych miesięcznie (oświadczenie z k. 31), nie był karany (k. 26).

Stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego obwinionemu nie był znaczny, a obwiniony zgasił ognisko w obecności strażnika miejskiego.

Biorąc pod uwagę powyżej wymienione przesłanki wymiaru kary Sąd uznał, że wymierzenie obwinionemu choćby najłagodniejszej kary byłoby niezasadne i zgodnie z treścią art. 39 § 1 k.w. odstąpił od jej wymierzenia.

Obwiniony ma niewielkie dochody (oświadczenie z k.31), nie będzie mógł zatem zwrócić poniesionych na rozpoznanie sprawy kosztów, stąd Sąd przejął je na rzecz Skarbu Państwa.